

WYROK

Warszawa, 13 lutego 2026 r.

Krajowa Izba Odwoławcza - w składzie:

Przewodniczący: Emil Kuriata

Protokolantka: Klaudia Kwadrans

po rozpoznaniu na rozprawie odwołania wniesionego do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej 29 grudnia 2025 r. przez wykonawców wspólnie ubiegających się o udzielenie zamówienia: EMKA S.A., EMKA ITPO KĘDZIERZYN-KOŻŁE sp. z o.o. z siedzibą w Żyrardowie,
w postępowaniu prowadzonym przez zamawiającego Zespół Opieki Zdrowotnej w Oławie,
przy udziale uczestnika po stronie zamawiającego - wykonawców wspólnie ubiegających się o udzielenie zamówienia: ECO-ABC sp. z o.o., ECO-CLEAN Energy S.A. z siedzibą w Belchatowie,

orzeka:

1. Uwzględnić odwołanie i nakazuje zamawiającemu: unieważnienie czynności wyboru oferty najkorzystniejszej, odrzucenie oferty złożonej przez wykonawców wspólnie ubiegających się o udzielenie zamówienia: ECO-ABC sp. z o.o., ECO-CLEAN Energy S.A. z siedzibą w Belchatowie, ponowne badanie i ocenę ofert.
2. Kosztami postępowania obciąża zamawiającego Zespół Opieki Zdrowotnej w Oławie i:
  - 2.1. zalicza w poczet kosztów postępowania odwoławczego kwotę 7 500 zł 00 gr (słownie: siedem tysięcy pięćset złotych zero groszy) uiszczoną przez wykonawców wspólnie ubiegających się o udzielenie zamówienia: EMKA S.A., EMKA ITPO KĘDZIERZYN-KOŻŁE sp. z o.o. z siedzibą w Żyrardowie tytułem wpisu od odwołania oraz kwotę 3 600 zł 00 gr (słownie: trzy tysiące sześćset złotych zero groszy) poniesioną przez wykonawców wspólnie ubiegających się o udzielenie zamówienia: EMKA S.A., EMKA ITPO KĘDZIERZYN-KOŻŁE sp. z o.o. z siedzibą w Żyrardowie tytułem wynagrodzenia pełnomocnika,
  - 2.2. zasądza od zamawiającego Zespołu Opieki Zdrowotnej w Oławie na rzecz wykonawców wspólnie ubiegających się o udzielenie zamówienia: EMKA S.A., EMKA ITPO KĘDZIERZYN-KOŻŁE sp. z o.o. z siedzibą w Żyrardowie, łączną kwotę 11 100 zł 00 gr (słownie: jedenaście tysięcy sto złotych zero groszy) poniesioną przez wykonawców wspólnie ubiegających się o udzielenie zamówienia: EMKA S.A., EMKA ITPO KĘDZIERZYN-KOŻŁE sp. z o.o. z siedzibą w Żyrardowie, stanowiącą koszty postępowania odwoławczego.

Na orzeczenie - w terminie 14 dni od dnia jego doręczenia - przysługuje skarga za pośrednictwem Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej do Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Zamówień Publicznych.

Przewodniczący:.....

sygn. akt: KIO 5866/25

Uzasadnienie

Zamawiający – ZOZ w Oławie- prowadzi postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego, w trybie podstawowym bez negocjacji pn. „Wywóz i unieszkodliwianie odpadów medycznych”.

29 grudnia 2025 roku, wykonawcy wspólnie ubiegający się o udzielenie zamówienia: EMKA S.A., EMKA ITPC KĘDZIERZYN-KOŻŁE sp. z o.o. z siedzibą w Żyrardowie (dalej „odwołujący”) wnieśli odwołanie do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej.

Odwołujący zarzucił zamawiającemu naruszenie:

- 1.art. 16 pkt 1 w zw. z art. 239 ust. 1 w zw. z art. 226 ust. 1 pkt 4 ustawy Pzp w zw. z art. 58 § 1 kodeksu cywilnego w zw. z art. 8 ust. 1 ustawy Pzp przez zaniechanie odrzucenia oferty złożonej przez Konsorcjum ECO-ABC i wybór oferty złożonej przez Konsorcjum ECO-ABC jako najkorzystniejszej, podczas gdy podlega ona odrzuceniu jako nieważna na podstawie odrębnych przepisów,
- 2.art. 16 pkt 1 w zw. z art. 239 ust. 1 w zw. z art. 226 ust. 1 pkt 5 ustawy Pzp przez zaniechanie odrzucenia oferty złożonej przez Konsorcjum ECO-ABC i wybór oferty złożonej przez Konsorcjum ECO-ABC jako najkorzystniejszej, podczas gdy podlega ona odrzuceniu jako niezgodna z warunkami zamówienia określonymi w Specyfikacji Warunków Zamówienia (dalej „SWZ”) i ogłoszeniu o zamówieniu.

Odwołujący wniósł o uwzględnienie odwołania i:

- 1)nakazanie Zamawiającemu unieważnienia czynności wyboru oferty Konsorcjum ECO-ABC jako najkorzystniejszej,
- 2)nakazanie Zamawiającemu odrzucenia oferty złożonej przez Konsorcjum ECO-ABC,
- 3)nakazanie Zamawiającemu dokonania ponownej oceny ofert,
- 4)obciążenie Zamawiającego kosztami postępowania odwoławczego.

Odwołujący wskazał, że posiada interes w uzyskaniu przedmiotowego zamówienia w rozumieniu art. 505 ust. 1 ustawy Pzp oraz może ponieść szkodę w wyniku naruszenia przez Zamawiającego przepisów ustawy Pzp. Odwołujący złożył ofertę, która jest ważna, została złożona w sposób zgodny z wymaganiami ustawy Pzp oraz Zamawiającego opisanymi w treści SWZ, w tym spełnia wymagania ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (t.j. Dz.U.

z 2023 r., poz. 1587 ze zm.), dalej „ustawa o odpadach” oraz warunki udziału w postępowaniu. Tymczasem Zamawiający wybrał jako najkorzystniejszą ofertę złożoną przez Konsorcjum ECO-ABC, która to oferta podlega odrzuceniu jako niezgodna z tzw. zasadą bliskości wynikającą z art. 20 ustawy o odpadach. Na skutek niniejszego Odwołujący poniósł szkodę, ponieważ Zamawiający nie wybrał złożonej przez niego oferty, a tym samym Odwołujący utracił spodziewane korzyści jakie osiągnie z realizacji przedmiotowego zamówienia (*lucrum cessans*). Gdyby Zamawiający postąpił zgodnie z przepisami ustawy Pzp, oferta złożona przez Konsorcjum ECO-ABC zostałaby odrzucona, co doprowadziłoby do sytuacji, w której za najkorzystniejszą mogłaby być uznana oferta złożona przez Odwołującego. W związku

z powyższym, należy uznać, że Odwołujący ma interes we wniesieniu odwołania wyrażający się w szansie pozyskania niniejszego zamówienia oraz osiągnięcia korzyści ekonomicznych w przypadku uwzględnienia odwołania. W konsekwencji, dwie wymagane treścią art. 505 ust. 1 ustawy Pzp przesłanki materialno-prawne zostały kumulatywnie spełnione, tj.:

1)Odwołujący ma interes w uzyskaniu danego zamówienia (jego oferta jest ważna, złożona zgodnie z wymaganiami ustawy Pzp, zgodna z innymi powszechnie obowiązującymi przepisami prawa, SWZ, a także Odwołujący nie podlega wykluczeniu z udziału

w postępowaniu oraz spełnia warunki udziału w postępowaniu, ponadto Odwołujący nie może się godzić na rażące naruszenie przepisów ustawy Pzp oraz ustawy o odpadach przez Zamawiającego), oraz

2)poniósł szkodę w wyniku wyboru jako najkorzystniejszej przez Zamawiającego oferty złożonej przez Konsorcjum ECO-ABC zamiast oferty Odwołującego, przez co nie osiągnął spodziewanego zysku.

Odwołujący uzasadniając zarzuty odwołania wskazał, że zasada bliskości polega na obowiązku unieszkodliwiania odpadów medycznych w instalacji do unieszkodliwiania odpadów zlokalizowanej w miejscu wytworzenia odpadów (art. 20 ust. 1 ustawy o odpadach) lub jak najbliżej miejsca wytworzenia odpadów, ale na obszarze tego samego województwa, na którym zostały wytworzone odpady (art. 20 ust. 2-4 ustawy o odpadach). Jednocześnie ustawa o odpadach przewiduje trzy wyjątki od zasady bliskości i są to jedyne przypadki, gdy można legalnie unieszkodliwiać odpady poza obszarem województwa, na którym zostały wytworzone odpady:

- wyjątek nr 1 – gdy instalacja unieszkodliwiania odpadów zlokalizowana na obszarze innego województwa jest zlokalizowana bliżej niż instalacja unieszkodliwiania odpadów zlokalizowana na obszarze województwa, na którym zostały wytworzone odpady (art. 20 ust. 5 w zw. z art. 20 ust. 6 zdanie pierwsze ustawy o odpadach).

- wyjątek nr 2 – gdy na obszarze danego województwa nie ma ani jednej instalacji unieszkodliwiania odpadów (art. 20 ust. 6 zdanie drugie ustawy o odpadach).

- wyjątek nr 3 – gdy każda z istniejących na obszarze danego województwa instalacji unieszkodliwiania odpadów nie ma wolnych mocy przerobowych (art. 20 ust. 6 zdanie drugie ustawy o odpadach).

Jednocześnie każdy z ww. wyjątków: nie może być interpretowany rozszerzająco (zgodnie z paremią „*exceptiones non sunt extendendae*”) oraz musi być wykazany przez tego, kto na niego się powołuje (zgodnie z zasadą rozkładu ciężaru dowodu z art. 6 kodeksu cywilnego,

w zw. z art. 8 ust. 1 ustawy Pzp). Zasada bliskości oraz wyjątki od zasady bliskości nie podlegają „negocjacom”, zmianom w zależności od woli zamawiającego czy też innego uczestnika zaangażowanego w proces unieszkodliwiania odpadów medycznych. Żaden podmiot – poza ustawodawcą – nie jest władny dokonywać zmian powyższej zasady. Również zasada bliskości i wyjątki od zasady bliskości nie budzą wątpliwości interpretacyjnych, są znane oraz oczywiste dla wytwórców odpadów medycznych, jak i dla podmiotów świadczących usługi unieszkodliwiania odpadów medycznych.

Miejscem wytwarzania odpadów w przedmiotowym zamówieniu jest Oława, a dokładnie: Zespół Opieki Zdrowotnej, ul. Baczyńskiego 1, 55-200 Oława (Rozdział III ust. 1 SWZ). Oława jest miastem zlokalizowanym na obszarze województwa dolnośląskiego. Na obszarze województwa dolnośląskiego nie ma instalacji do unieszkodliwiania odpadów medycznych.

Powyższe oznacza, że odpady medyczne wytworzone przez Zamawiającego muszą być unieszkodliwione w najbliższej położonej instalacji (zgodnie z wyjątkiem nr 2 od zasady bliskości). Instalacją najbliższą położoną jest instalacja w Kędzierzynie-Koźlu (województwo opolskie):

1)Instalacja ta jest zlokalizowana w odległości 124 km od Zamawiającego (według Google Maps).

2)Jest to nowa najbliższą położoną od Zamawiającego instalacja (zaczęła funkcjonować w czerwcu 2024 r.).

3) Posiada wolne moce przerobowe, instalacja do unieszkodliwiania odpadów

w Kędzierzynie-Koźlu bez żadnych wątpliwości jest i będzie zdolna unieszkodliwić wolumen odpadów będących przedmiotem niniejszego zamówienia (dla przypomnienia szacunkowa ilość odpadów wynosi tylko ok. 60 000 kg, tj. ok. 60 ton rocznie, zgodnie ze specyfikacją asortymentowo-cenową stanowiącą Załącznik nr 9 do SWZ).

Instalacja w Kędzierzynie-Koźlu posiada moce przerobowe na poziomie 3 400 ton rocznie. Jednocześnie Odwołujący tym bardziej jest uprawniony do przekazania ww. danych, ponieważ członek konsorcjum Odwołującego zarządza instalacją unieszkodliwiania odpadów

w Kędzierzynie-Koźlu i posiada tym samym najaktualniejsze i wiarygodne dane. Reasumując, odpady Zamawiającego będące przedmiotem postępowania muszą być unieszkodliwiane

w instalacji unieszkodliwiania odpadów w Kędzierzynie-Koźlu (jedyna instalacja najbliższej położona od miejsca wytworzenia odpadów posiadająca wolne moce przerobowe), zgodnie z wyjątkiem nr 2 powyżej.

Wyłącznie w ww. przypadku unieszkodliwianie odpadów będzie się odbywało zgodnie z art. 20 ustawy o odpadach. Każde inne rozwiązanie będzie rażąco sprzeczne z ustawą

o odpadach. Zamawiający w SWZ i załącznikach do SWZ kilkakrotnie wymienił konieczność realizacji usług będących przedmiotem zamówienia zgodnie z ustawą o odpadach lub powszechnie obowiązującymi przepisami. Zamawiający w formularzu „Oferta” stanowiącym Załącznik nr 1 do SWZ żądał złożenia następujących oświadczeń:

– w pkt 7 oświadczenia o odległości i miejscu unieszkodliwiania odpadów:

„ODLEGŁOŚĆ DO SPALARNI: .....

Zamawiający podkreślił konieczność unieszkodliwiania odpadów zgodnie z ustawą o odpadach w projektowanych postanowieniach umowy stanowiących Załącznik nr 5 do SWZ. Etap realizacji umowy nie jest osobnym etapem w stosunku do etapu oceny ofert. Są to etapy ze sobą nierozdzielnie związane. Postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego prowadzone jest w celu zawarcia ważnej umowy z wykonawcą, który złożył ofertę zgodną

z powszechnie obowiązującymi przepisami i warunkami zamówienia. Zamawiający nie może pomijać informacji zawartych w ofercie wykonawcy. Informacje, które Zamawiający powziął

w momencie oceny ofert zostaną przeniesione i będą realizowane na etapie wykonywania umowy. Zamawiający w momencie badania i wyboru oferty najkorzystniejszej dowiedział się, że usługa unieszkodliwiania odpadów będzie wykonywana niezgodnie z ustawą o odpadach - gdzie kilkakrotnie przywołał ustawę o odpadach lub powszechnie obowiązujące przepisy

w SWZ, podkreślając, że w przypadku braku instalacji na terenie województwa wytwarzania odpadów należy dokonywać ich unieszkodliwiania w instalacji najbliższej położonej. Pomimo powyższego i wbrew swojej wiedzy o powszechnie obowiązujących przepisach Zamawiający dokonał wyboru oferty, w której wykonawca zaoferował unieszkodliwianie odpadów wprost niezgodnie z powszechnie bezwzględnie obowiązującymi przepisami. Nie można przyjmować jako założenia, iż na etapie realizacji umowy dojdzie do wykonywania umowy w sposób zgodny z ustawą o odpadach i powszechnie obowiązującymi przepisami. Jest to założenie z góry nieprawdziwe. Wykonawcy składający oferty oferują swoje instalacje (niezbędne narzędzia do wykonania usługi unieszkodliwiania odpadów) i nie będą na etap realizacji usługi „pożyczać” narzędzi od konkurencji, gdyż jest to dla nich nieekonomiczne. Co do zasady – z praktyki, z doświadczenia – wykonawca dysponujący instalacją niezgodną z zasadą bliskości składa ofertę z niższą ceną wiedząc, że będą świadczyli usługi unieszkodliwiania odpadów medycznych niezgodnie z zasadą bliskości, niezgodnie z powszechnie obowiązującymi przepisami, ale jest to dla nich i tak korzyść za pozyskanie dodatkowego wolumenu odpadów do unieszkodliwiania. Zupełnie niezrozumiała jest postawa Zamawiającego, który wybrał jako najkorzystniejszą ofertę Konsorcjum ECO-ABC, postępując wprost niezgodnie z prawidłową wykładnią zarówno art. 20 ustawy o odpadach, jak również treści SWZ i ogłoszenia o zamówieniu.

W postępowaniu wpłynęły dwie oferty:

1) Konsorcjum ECO-ABC, które przewidziało unieszkodliwianie odpadów w Krakowie (województwo małopolskie) w odległości 254 km od miejsca wytwarzania odpadów (pkt 7 formularza „Oferta”).

Odwołujący wskazał, że w dołączonym do oferty oświadczeniu wykonawców wspólnie ubiegających się o udzielenie zamówienia, składanym na podstawie art. 117 ust. 4 ustawy dotyczących usług, które wykonają poszczególni wykonawcy Konsorcjum ECO-ABC wskazało, że: *Konsorcjant ECO CLEAN ENERGY SPÓŁKA AKCYJNA zrealizuje następujące usługi: „przyjęcie i unieszkodliwienie odpadów w instalacji, która posiada wolne moce przerobowe pozwalające w całości unieszkodliwić odpady odebrane od Zamawiającego”.*

Powyższe oświadczenie w ocenie Odwołującego może sugerować, że Konsorcjum ECO-ABC wbrew oświadczeniu złożonemu w formularzu „Oferta” może chcieć próbować unieszkodliwiać odpady w innym miejscu – w instalacji

posiadającej wolne moce przerobowe, a będącej w zarządzaniu spółki ECO CLEAN ENERGY S.A. (Bełchatów, Tczew – zgodnie

z deklaracją złożoną w oświadczeniu z art. 117 ust. 4 ustawy Pzp.

2) Odwołujący, który przewidział unieszkodliwienie odpadów w Kędzierzynie-Koźlu (województwo opolskie) w odległości 124 km od miejsca wytwarzania odpadów (pkt 7 formularza „Oferta”).

Odwołujący jako jedyny wykonawca przewidział unieszkodliwienie odpadów w instalacji unieszkodliwienia odpadów zlokalizowanej najbliżej miejsca wytworzenia odpadów.

Zamawiający dokonując wyboru oferty Konsorcjum ECO-ABC przeszedł obojętnie obok faktu, że oferta tego wykonawcy przewiduje unieszkodliwienie odpadów wprost niezgodnie

z zasadą bliskości wyrażoną w ustawie o odpadach (unieszkodliwienie będzie się odbywało najdalej spośród wszystkich zaoferowanych instalacji, jak również w dalej zlokalizowanej instalacji unieszkodliwienia odpadów, niż jest to możliwe).

Zamawiający pomimo tego,

że dobrze zna zasadę bliskości (którą wielokrotnie przytacza w dokumentacji postępowania), nie powziął jakichkolwiek wątpliwości w zakresie prawidłowości oferty złożonej przez Konsorcjum ECO-ABC, w szczególności nie prowadził żadnego postępowania wyjaśniającego z Konsorcjum ECO-ABC, które potwierdzałyby, że wybór oferty Konsorcjum ECO-ABC umożliwi zawarcie umowy i realizację zamówienia zgodnie z zasadą bliskości z ustawy o odpadach.

Odwołujący podkreśla, że Konsorcjum ECO-ABC nie zwracało się do członka Konsorcjum Odwołującego, tj. firmy EMKA ITPO Kędzierzyn-Koźle sp. z o.o. z jakimkolwiek zapytaniem czy możliwe będzie unieszkodliwienie odpadów w instalacji unieszkodliwienia odpadów najbliżej położonej od miejsca wytwarzania odpadów czyli w Kędzierzynie-Koźlu (warto nadmienić, że firma EMKA ITPO Kędzierzyn-Koźle sp. z o.o. jako podmiot zarządzający instalacją, umożliwia unieszkodliwienie odpadów w tej instalacji nieograniczonemu kręgowi podmiotów, z poszanowaniem zasady równego traktowania). Konsorcjum ECO-ABC jako podmiot zmuszony do korzystania z wyjątku od zasady bliskości w postępowaniu (wykonawca ten wiedział, że wskazuje w ofercie instalację, która nie jest instalacją najbliżej położoną od miejsca wytworzenia odpadów) nie podjął jakiegokolwiek inicjatywy w tym zakresie (a ciężar dowodu spoczywał na nim, jako na korzystającym z wyjątku od zasady). Zamawiający całkowicie zbagatelizował fakt, że instalacja unieszkodliwienia odpadów w Kędzierzynie-Koźlu, zlokalizowana na obszarze województwa opolskiego, posiada wolne moce przerobowe (najlepszym dowodem tego jest oferta złożona przez Odwołującego, zakładająca unieszkodliwienie tam odpadów) i jest zgodna z zasadą bliskości z ustawy o odpadach, natomiast instalacja unieszkodliwienia odpadów wskazana przez Konsorcjum ECO-ABC jest zlokalizowana znacznie dalej od miejsca wytwarzania odpadów (tym samym nie spełnia żadnego z opisywanych wcześniej wyjątków od zasady bliskości z ustawy o odpadach).

Odwołujący wskazał, że bliżej niż instalacja zaoferowana przez Konsorcjum ECO-ABC są położone następujące instalacje do unieszkodliwienia odpadów medycznych:

- 1)w Kędzierzynie-Koźlu – 124 km;
- 2)w Katowicach – 176 km;
- 3)w Ciepélówku - 181 km;
- 4)w Dąbrowie Górniczej – 201 km;
- 5)w Chorzowie – 204 km.

Odległość w km została podana od miejsca wytwarzania odpadów przez Zamawiającego, czyli jego siedziby.

Dodatkowo należy zauważyć, że zasada bliskości wynikająca z ustawy o odpadach ma charakter bezwzględnie obowiązujący i „jest bezwzględna”. Zaoferowana instalacja do unieszkodliwienia odpadów albo jest z nią zgodna albo nie. Ocena jest zero – jedynkowa, spełnia albo nie spełnia. Nie ma w przedmiotowej ocenie i weryfikacji skomplikowanej analizy, uznaniowości czy też niejednoznaczności. Przepisy ustawy o odpadach odnoszące się do zasady bliskości w zakresie jej wykładni nie budzą wątpliwości ani w orzecznictwie Krajowej Izby Odwoławczej ani w doktrynie, ani praktyce (ocenie organów kontrolujących przestrzeganie zasady bliskości, czyli Wojewódzkich Inspektorów Ochrony Środowiska). To wyłącznie Zamawiający nie przestrzega zasady bliskości kierując się merkantylnymi względami i wprowadzając brak poszanowania dla powszechnie obowiązujących przepisów, które co więcej wielokrotnie cytuje i na które się powołuje i do których się odwołuje

w dokumentacji przetargowej. Takie zachowanie Zamawiającego jest nie tylko niezgodne z przywoływanymi przez Zamawiającego powszechnie obowiązującymi przepisami, ale i zupełnie niezrozumiałe. Wybierając unieszkodliwienie odpadów w instalacji niezgodnej z zasadą bliskości (lub wyjątkami od zasady bliskości) Zamawiający naraża siebie na odpowiedzialność karną.

Stan faktyczny jaki zaistniał w postępowaniu jednoznacznie wskazuje na sprzeczność oferty Konsorcjum ECO-ABC z zasadą bliskości, co uzasadnia konieczność jej odrzucenia. Zamawiający ma pełną wiedzę i świadomość o powyższych okolicznościach, a postępuje

w sposób zupełnie niezrozumiały oraz niezgodny z logiką. Jednocześnie powyższej oceny zaistniałego stanu faktycznego w postępowaniu w żaden sposób nie zmienia fakt, że Zamawiający przewidział jakościowe kryterium oceny ofert „Odległość od spalarni”. Wręcz przeciwnie, okoliczność ta działa na niekorzyść Konsorcjum ECO-ABC.

Po pierwsze, Zamawiający ww. kryterium oceny ofert może zastosować wyłącznie wobec ofert, które nie podlegają odrzuceniu (tym samym oferta Konsorcjum ECO-ABC jako podlegająca odrzuceniu, nie powinna być brana pod uwagę przy przyznawaniu punktów).

Po drugie, zakres zastosowania ww. jakościowego kryterium oceny ofert ogranicza się w praktyce aktualnie do jednej sytuacji, tj. porównywania ofert zakładających unieszkodliwienie odpadów na terenie województwa dolnośląskiego (których to instalacji brak) oraz ofert zakładających unieszkodliwienie odpadów na terenie innych województw, o ile są one zlokalizowane bliżej miejsca wytwarzania odpadów niż instalacje na terenie województwa dolnośląskiego. W tym miejscu należy wskazać, że instalacje do unieszkodliwiania odpadów medycznych sukcesywnie powstają (czego najlepszym dowodem jest instalacja w Kędzierzynie-Koźlu) i instalacja taka w każdej chwili może także zacząć działać na terenie województwa dolnośląskiego. Inne warianty są niemożliwe jako wprost niezgodne z prawem.

Po trzecie, Zamawiający tworząc dokumenty zamówienia nie jest władny decydować, czy przepisy prawa powszechnie obowiązującego (tutaj art. 20 ustawy o odpadach) mają zastosowanie czy też nie (jeśli zamiarem Zamawiającego byłoby stworzenie jakościowego kryterium oceny ofert, aby uniknąć konieczności respektowania zasady bliskości, to czynność taka jako zmierzająca do obejścia art. 20 ustawy o odpadach byłaby nieważna z mocy art. 58 § 1 kodeksu cywilnego, w zw. z art. 8 ust. 1 ustawy Pzp i nie wywoływałaby skutków prawnych).

W ocenie Odwołującego, zasadne jest odrzucenie oferty Konsorcjum ECO-ABC na podstawie art. 226 ust. 1 pkt 4 ustawy Pzp w zw. z art. 58 § 1 kodeksu cywilnego w zw. z art. 8 ust. 1 ustawy Pzp. Zgodnie z art. 226 ust. 1 pkt 4 ustawy Pzp, zamawiający odrzuca ofertę, jeżeli jest nieważna na podstawie odrębnych przepisów. Ponadto zgodnie z art. 58 § 1 kodeksu cywilnego (stosowanym wprost, w związku z odesłaniem z art. 8 ust. 1 ustawy Pzp), czynność prawna sprzeczna z ustawą albo mająca na celu obejście ustawy jest nieważna, chyba że właściwy przepis przewiduje inny skutek, w szczególności ten, iż na miejsce nieważnych postanowień czynności prawnej wchodzi odpowiednie przepisy ustawy.

W ocenie Odwołującego oferta złożona przez Konsorcjum ECO-ABC obarczona jest nieważnością na podstawie art. 58 § 1 kodeksu cywilnego.

Za powyższym przemawia w szczególności następująca argumentacja:

1) Nie ulega żadnym wątpliwościom, że świadczenie usługi unieszkodliwiania odpadów sprzecznie z art. 20 ustawy o odpadach będzie obarczone nieważnością umowy zgodnie z art. 58 § 1 kodeksu cywilnego (przepis ten jest jednoznaczny, każde działanie wbrew ustawie – tutaj ustawie o odpadach – lub mające na celu obejście tej ustawy, obarczone jest sankcją nieważności).

2) Ustawa Pzp nie wyłącza ani nie modyfikuje art. 58 § 1 kodeksu cywilnego, a zatem przepis ten będzie stosowany wprost, również w trakcie postępowania, w związku z odesłaniem z art. 8 ust. 1 ustawy Pzp.

3) Mając na uwadze powyższe, w realiach przedmiotowej sprawy, unieszkodliwienie odpadów wytworzonych w Zakładzie Opieki Zdrowotnej w Oławie (województwo dolnośląskie) w instalacji zlokalizowanej w Krakowie (województwo małopolskie), podczas gdy wolne moce przerobowe posiada i będzie posiadać instalacja unieszkodliwiania odpadów najbliższej położona (od miejsca wytwarzania odpadów medycznych przez wytwórcę odpadów medycznych) w Kędzierzynie-Koźlu (województwo opolskie) będzie wprost niezgodne

z dyspozycją art. 20 ustawy o odpadach. Będzie to z całą pewnością działaniem bezprawne

i jako takie podlega sankcji nieważności z art. 58 § 1 kodeksu cywilnego. Oferta wykonawcy składana w postępowaniu o udzielenie zamówienia nie istnieje „w próżni” i nigdy nie może być badana przez zamawiającego w oderwaniu od celu jakiemu służy.

W ocenie Odwołującego, oferta Konsorcjum ECO-ABC jest jednostronną czynnością prawną sprzeczną z ustawą, a „w najlepszym razie” zmierzającą do obejścia ustawy (czyli art. 20 ustawy o odpadach). Konsorcjum ECO-ABC w sposób bezprawny zaoferowało Zamawiającemu świadczenie, które nie jest możliwe do zrealizowania w zgodzie z art. 20 ustawy o odpadach na warunkach określonych w ofercie.

W ocenie Odwołującego, zasadne jest odrzucenie oferty Konsorcjum ECO-ABC na podstawie art. 226 ust. 1 pkt 5 Pzp ustawy Pzp (zamawiający odrzuca ofertę, jeżeli jej treść jest niezgodna z warunkami zamówienia). Pogląd, iż każdy przypadek niezgodności oferty

z zasadą bliskości powinien skutkować odrzuceniem takiej oferty jako niezgodnej z warunkami zamówienia jest ugruntowany w świetle aktualnego orzecznictwa Krajowej Izby Odwoławczej. Taki pogląd potwierdzają np. wyroki wydane

w sprawach o sygnaturach: KIO 3161/22, KIO 503/23, KIO 517/23, KIO 927/23, KIO 3782/23, KIO 3834/23, KIO 3936/2 KIO 211/24, KIO 4181/24, KIO 1802/25.

Zamawiający akcentował konieczność respektowania zasady bliskości z ustawy o odpadach przez każdego wykonawcę. Jednocześnie Zamawiający jest świadomy istnienia instalacji unieszkodliwiania odpadów na terenie województwa opolskiego i wie, że to w tej instalacji zasadniczo (dopuszczalne wyjątki określa wyłącznie ustawa o odpadach) powinno odbywać się unieszkodliwianie odpadów wytworzonych przez Zamawiającego (wobec braku instalacji do unieszkodliwiania odpadów medycznych na terenie województwa dolnośląskiego). Treść oferty Konsorcjum ECO-ABC nie pozostawia żadnych wątpliwości,

że wykonawca ten będzie unieszkodliwiać odpady w instalacji niezgodnej z zasadą bliskości z ustawy o odpadach – a dokładnie wyjątkiem nr 2 od zasady bliskości (będzie to instalacja

w Krakowie, zlokalizowana w odległości dalszej, niż jest to możliwe na terenie województwa opolskiego w instalacji w Kędzierzynie-Koźlu – a zatem nie zachodzi ani zasada bliskości, ani żaden z wyjątków od tej zasady). Mając na uwadze fakt, że instalacja w Kędzierzynie-Koźlu posiada wolne moce przerobowe i tak będzie przez cały okres realizacji umowy zawartej

w wyniku postępowania (czego najlepszym dowodem jest ważna oferta złożona przez Odwołującego w tym samym postępowaniu), Zamawiający był zobowiązany odrzucić ofertę Konsorcjum ECO-ABC jako niezgodną z warunkami zamówienia zakładającymi konieczność respektowania przez każdego z wykonawców zasady bliskości z ustawy o odpadach.

Zaniechanie powyższego, doprowadziło do sytuacji, w której Zamawiający wybrał jako najkorzystniejszą ofertę, która wprost jest niezgodna z warunkami zamówienia i doprowadzi do zawarcia nieważnej umowy. Zgodnie z art. 239 ust. 1 ustawy Pzp, zamawiający wybiera najkorzystniejszą ofertę na podstawie kryteriów oceny ofert określonych w dokumentach zamówienia. Zgodnie z art. 16 pkt 1 ustawy Pzp, zamawiający przygotowuje i przeprowadza postępowanie o udzielenie zamówienia w sposób zapewniający zachowanie uczciwej konkurencji oraz równe traktowanie wykonawców. W związku z faktem, że oferta Konsorcjum ECO-ABC powinna zostać odrzucona na podstawie art. 226 ust. 1 pkt 4-5 ustawy Pzp, Zamawiający w sposób nieuprawniony przyznał ofercie tej punkty w ramach oceny ofert i wybrał jako najkorzystniejszą. Działanie Zamawiającego w sposób rażąco pokrzywdziło Odwołującego, który jako jedyny złożył prawidłową ofertę. Tym samym Zamawiający uchybił podstawowym zasadom udzielania zamówień, tj. uczciwej konkurencji i równego traktowania wykonawców.

Zamawiający złożył pisemną odpowiedź na odwołanie, w której wniósł o oddalenie odwołania oraz o zasądzenie od Odwołującego na rzecz ZOZ w Oławie kosztów postępowania odwoławczego, w tym kosztów zastępstwa radcy prawnego, zgodnie z przedłożoną fakturą.

Zamawiający wskazał, że przedmiotem postępowania jest świadczenie usług odbioru, transportu i unieszkodliwiania zakaźnych odpadów medycznych wytwarzanych przez Zamawiającego. Poza sporem pozostaje, że na terenie województwa dolnośląskiego nie funkcjonuje instalacja do unieszkodliwiania zakaźnych odpadów medycznych. Okoliczność ta była znana wszystkim uczestnikom postępowania i została przez Zamawiającego uwzględniona na etapie konstruowania SWZ. Odwołujący błędnie przyjmuje, iż zasada bliskości, o której mowa w art. 20 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (t.j. Dz.U.

z 2023 r., poz. 1587 ze zm. - dalej „Ustawa o odpadach”) oraz warunki udziału w postępowaniu mają charakter absolutny i nakazują bezwzględnie unieszkodliwianie odpadów każdorazowo w instalacji najbliższej położonej względem miejsca ich wytworzenia. Odwołanie oparte jest jednocześnie na całkowicie błędnym założeniu, jakoby wskazanie przez wybranego wykonawcę instalacji unieszkodliwiania odpadów położonej w dalszej odległości od siedziby Zamawiającego samo w sobie naruszało zasadę bliskości, o której mowa w art. 20 Ustawy

o odpadach. Stanowisko to nie znajduje oparcia ani w przepisach prawa, ani w utrwalonym orzecznictwie Krajowej Izby Odwoławczej. Pozostaje ono jednocześnie w sprzeczności

z literalnym brzmieniem przepisów ustawy o odpadach oraz z utrwalonym orzecznictwem Krajowej Izby Odwoławczej. Jak wskazała Krajowa Izba Odwoławcza m.in. w wyroku

z 08 maja 2023 r., sygn. akt KIO 1112/23: „Samo podanie spalarni dalej położonej, jeżeli

w danym województwie nie funkcjonuje spalarnia odpadów medycznych lub funkcjonująca nie ma mocy przerobowych, nie jest złamaniem zasady bliskości, lecz działaniem w granicach dopuszczonych przez przepisy od wyjątków od ustalonej zasady”.

Niezależnie od powyższego orzeczenia KIO konsekwentnie podkreślała dotychczas,

że interpretacja zasady bliskości nie może prowadzić do wyeliminowania konkurencji oraz stworzenia warunków monopolistycznych i nie może być ona bezwzględnie i ściśle interpretowana w oderwaniu od pozostałych zasad wyrażonych w PZP, w tym zasady konkurencyjności. Tego zaś oczekiwałby najwyraźniej Odwołując, zakładając, że Zamawiający powinien był w tej sytuacji odrzucić ofertę Konsorcjum ECO-ABC, podczas gdy nie było ku temu podstaw.

Zamawiający kierował się w tym przypadku aktualnym i ugruntowanym orzecznictwem KIO, a także tym, że brak ustawowych przesłanek nakazujących odrzucenie oferty tylko na tej podstawie, że jeden z oferentów wskazał spalarnię, która jest w dalszej odległości niż spalarnia drugiego z oferentów. W wyroku z 22 grudnia 2021 r., sygn. akt KIO 3534/21, Izba wskazała, że zasada bliskości powinna być interpretowana w sposób, który umożliwi konkurencję różnych instalacji, jeżeli zostały one dopuszczone przez Zamawiającego w dokumentach zamówienia. Podobne stanowisko zostało wyrażone

w wyroku KIO z 23 czerwca 2022 r., sygn. akt KIO 1533/22, w którym Izba jednoznacznie uznała, że odmienne podejście prowadziłoby do nieuprawnionego zawężenia rynku

i naruszenia zasad wyrażonych z PZP. Co więcej, gdyby przyjął koncepcję Odwołującego,

że Zamawiający ma zawsze wybrać oferenta, którego oferta uwzględnia spalarnię położoną najbliższej, w istocie spowodowałoby to zmonopolizowanie tego typu usług i całkowite wypaczenie zasady konkurencyjności. Zamawiający ma świadomość tego, że odwołujący przedstawia również inne orzeczenia KIO wydane w tym przedmiocie w 2025 roku, jednakże aktualne orzecznictwo Izby, w tym m.in. wyrok z 17 stycznia 2025 roku wskazuje, że *„Nie sposób zatem definiować zasady bliskości w sposób zawężający jej stosowanie do wyliczenia najmniejszej odległości pomiędzy miejscem wytworzenia odpadów a miejscem ich utylizacji”*.

Zaznaczenia wymaga przy tym, że Zamawiający, mając świadomość braku instalacji

w województwie dolnośląskim, prawidłowo uwzględnił zasadę bliskości przez wprowadzenie kryterium oceny ofert: *„Odległość (w kilometrach) od siedziby Zamawiającego do miejsca unieszkodliwiania odpadów medycznych”* o wadze 5%. Takie rozwiązanie zostało wielokrotnie zaakceptowane przez KIO jako zgodne z prawem i pozwalające pogodzić zasadę bliskości

z zasadą konkurencyjności. Zamawiający, mając świadomość braku instalacji w województwie dolnośląskim: wprowadził do SWZ kryterium „odległość do miejsca unieszkodliwiania odpadów” o wadze 5% i umożliwił wykonawcom realną konkurencję zarówno ceną, jak

i odległością instalacji. Żaden z wykonawców, w tym Odwołujący, nie zakwestionował treści SWZ w ustawowym terminie. Tymczasem jak wskazała KIO wyroku z 22.12.2021 r. *„Warunki zamówienia nie tylko dopuszczają, ale wręcz zakładają, że wykonawcy będą konkurować nie tylko ceną, ale i odległością spalarni”* (sygn. akt KIO 3534/21). Zamawiający zrealizował zasadę bliskości właśnie przez kryteria oceny ofert, a nie przez arbitralne odrzucanie ofert zgodnych z SWZ. Zaznaczenia wymaga przy tej okazji, że odwołujący nie zakwestionował treści SWZ w trybie art. 513 Pzp, mimo że miał pełną wiedzę co do kryteriów oceny ofert oraz sposobu ich zastosowania. W takiej sytuacji zgodnie z art. 239 ust. 1 PZP Zamawiający był zobowiązany dokonać wyboru oferty najkorzystniejszej wyłącznie w oparciu o kryteria określone w dokumentach zamówienia. Zamawiający jako podmiot sektora finansów publicznych, jest związany dyspozycją art. 44 ust. 3 ustawy o finansach publicznych, nakazującą dokonywanie wydatków w sposób celowy i oszczędny. Wybór oferty droższej, przy braku podstaw prawnych do jej preferowania, mógłby zaś skutkować naruszeniem dyscypliny finansów publicznych, a także potencjalnym odwołaniem Konsorcjum ECO-ABC, które potencjalnie mogłoby zarzucić stosowanie monopolistycznych praktyk, ograniczanie konkurencji, a także nieuprawnioną interpretację zasady bliskości niewynikającą ani

z przepisów prawa powszechnie obowiązującego, ani też z orzecznictwa KIO.

Podsumowując zamawiający wskazał, że przeprowadził postępowanie w sposób zgodny

z PZP, Ustawą o odpadach oraz utrwalonym orzecznictwem Krajowej Izby Odwoławczej. Argumentacja Odwołującego stanowi próbę narzucenia interpretacji prawa, która została już wielokrotnie zakwestionowana przez KIO. Niezależnie od przywołanego powyżej orzecznictwa wskazać należy bowiem, że KIO jednoznacznie wskazała w wyroku z 29 czerwca 2023 (sygn. akt: KIO 1712/23), że *„(...) słusznie wskazał przystępujący, że interpretacja wyjątków od zasady bliskości była przedmiotem dość licznych już orzecznictwa Izby. Przekładając interpretację powyżej zasygnalizowanych wyjątków do stanowiska zawartego w odwołaniu należało wskazać, że odwołujący interpretował te wyjątki w sposób radykalny i bardziej zawężający, który w istocie prowadził do przyjęcia praktyk monopolistycznych. Zdaniem odwołującego, w każdym przypadku, gdy na terenie województwa nie ma instalacji do unieszkodliwiania odpadów, odpady powinny być unieszkodliwiane najbliżej miejsca ich wytworzenia. Taka interpretacja w sposób całkowity eliminuje konkurencję w postępowaniach o udzielenie zamówienia publicznego, co zdaniem składu orzekającego jest zbyt daleko idące”*. Takim też poglądem kierował się Zamawiający, w ocenie którego nie było żadnych podstaw do odrzucenia najkorzystniejszej oferty złożonej przez Konsorcjum EKO-ABC.

Przystępujący podzielił stanowisko zamawiającego.

Izba ustaliła i zważyła, co następuje.

Zamawiający prowadzi postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego

z zastosowaniem przepisów ustawy Prawo zamówień publicznych wymaganych przy procedurze, której wartość szacunkowa zamówienia nie przekracza kwot określonych

w przepisach wydanych na podstawie art. 3 ustawy Prawo zamówień publicznych.

Krajowa Izba Odwoławcza stwierdziła, że odwołujący posiada interes w uzyskaniu przedmiotowego zamówienia, kwalifikowany możliwością poniesienia szkody w wyniku naruszenia przez zamawiającego przepisów ustawy, o których mowa w art. 505 ust. 1 ustawy Pzp, co uprawniało go do złożenia odwołania.

Izba stwierdziła, że nie zachodzą przesłanki do odrzucenia odwołania.

Uwzględniając dokumentację z przedmiotowego postępowania o udzielenie zamówienia publicznego, jak również biorąc pod uwagę oświadczenia i stanowiska stron oraz przystępującego, złożone w pismach procesowych, jak też podczas rozprawy Izba stwierdziła, iż odwołanie zasługuje na uwzględnienie.

W ocenie Krajowej Izby Odwoławczej zarzuty odwołującego są zasadne. Krajowa Izba Odwoławcza dzieląc w całości stanowisko odwołującego (za wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z 25.08.2015 r., sygn. akt: XXIII Ga 1072/15: „Izba ma prawo podzielić zarzuty

i wartościową argumentację jednego z uczestników, zgodnie z zasadą swobodnej oceny dowodów”), wskazuje, co następuje.

Art. 20 ustawy o odpadach stanowi, że:

1. Odpady, z uwzględnieniem hierarchii sposobów postępowania z odpadami, w pierwszej kolejności poddaje się przetwarzaniu w miejscu ich powstania.

2. Odpady, które nie mogą być przetworzone w miejscu ich powstania, przekazuje się, uwzględniając hierarchię sposobów postępowania z odpadami oraz najlepszą dostępną technikę, o której mowa w art. 207 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska lub technologię, o której mowa w art. 143 tej ustawy, do najbliższych położonych miejsc, w których mogą być przetworzone.

3. Zakazuje się:

1) stosowania komunalnych osadów ściekowych,

2) unieszkodliwiania zakaźnych odpadów medycznych i zakaźnych odpadów weterynaryjnych

– poza obszarem województwa, na którym zostały wytworzone.

4. Zakazuje się przywozu na obszar województwa odpadów, o których mowa w ust. 3, wytworzonych poza obszarem tego województwa, do celów, o których mowa w ust. 3.

5. Komunalne osady ściekowe mogą być stosowane na obszarze województwa innego niż to, na którym zostały wytworzone, jeżeli odległość od miejsca wytwarzania odpadów do miejsca stosowania położonego na obszarze innego województwa jest mniejsza niż odległość do miejsca stosowania położonego na obszarze tego samego województwa.

6. W przypadku unieszkodliwiania zakaźnych odpadów medycznych i zakaźnych odpadów weterynaryjnych, przepis ust. 5 stosuje się odpowiednio. Dopuszcza się unieszkodliwienie zakaźnych odpadów medycznych i zakaźnych odpadów weterynaryjnych na obszarze województwa innego niż to, na którym zostały wytworzone, w najbliższej położonej instalacji, w przypadku braku instalacji do unieszkodliwiania tych odpadów na obszarze danego województwa lub gdy istniejące instalacje nie mają wolnych mocy przerobowych.

Jak wynika bezpośrednio z przepisów wyżej cytowanej ustawy o odpadach, zasada bliskości polega na obowiązku unieszkodliwiania odpadów medycznych w instalacji do unieszkodliwiania odpadów zlokalizowanej w miejscu wytworzenia odpadów (art. 20 ust. 1 ustawy o odpadach) lub jak najbliższej miejsca wytworzenia odpadów, ale na obszarze tego samego województwa, na którym zostały wytworzone odpady (art. 20 ust. 2-4 ustawy o odpadach). Jednocześnie ustawa o odpadach przewiduje trzy wyjątki od zasady bliskości i są to jedyne przypadki, gdy można legalnie unieszkodliwiać odpady poza obszarem województwa, na którym zostały wytworzone odpady:

- wyjątek nr 1 – gdy instalacja unieszkodliwiania odpadów zlokalizowana na obszarze innego województwa jest zlokalizowana bliżej niż instalacja unieszkodliwiania odpadów zlokalizowana na obszarze województwa, na którym zostały wytworzone odpady (art. 20 ust. 5 w zw. z art. 20 ust. 6 zdanie pierwsze ustawy o odpadach).

- wyjątek nr 2 – gdy na obszarze danego województwa nie ma ani jednej instalacji unieszkodliwiania odpadów (art. 20 ust. 6 zdanie drugie ustawy o odpadach).

- wyjątek nr 3 – gdy każda z istniejących na obszarze danego województwa instalacji unieszkodliwiania odpadów nie ma wolnych mocy przerobowych (art. 20 ust. 6 zdanie drugie ustawy o odpadach).

Okolicznością bezsporną w sprawie jest, że na terenie województwa dolnośląskiego nie ma instalacja do unieszkodliwiania odpadów medycznych. Oznacza to, że odpady medyczne wytworzone przez zamawiającego powinny być unieszkodliwione w najbliższej położonej instalacji (zgodnie z wyjątkiem nr 2 od zasady bliskości). Instalacją najbliższą położoną jest instalacja w Kędzierzynie-Koźlu (województwo opolskie), zlokalizowana w odległości 124 km od zamawiającego. Jest to instalacja odwołującego.

Jednocześnie, zgodnie z przepisem art. 16 pkt 1 ustawy Pzp, zamawiający przygotowuje i przeprowadza postępowanie o udzielenie zamówienia w sposób zapewniający zachowanie uczciwej konkurencji oraz równe traktowanie wykonawców.

W myśl tej zasady niedopuszczalne jest takie kreowanie warunków zamówienia lub działanie bądź zaniechanie zamawiającego, które mogłyby w sposób nieuzasadniony ograniczać uczciwą konkurencję, a tym samym uniemożliwić równe traktowanie wykonawców.

Okoliczności przedmiotowej sprawy, które dotyczą przedmiotu zamówienia, jakim są usługi wywozu i unieszkodliwiania odpadów medycznych są o tyle specyficzne, gdyż dotyczą przedmiotu, który z jednej strony podlega rygorom wynikającym z ustawy o odpadach, z drugiej zaś strony obowiązują przepisy ustawy Pzp. Dlatego też, przy rozstrzygnięciu przedmiotowej sprawy powstaje *de facto* kolizja norm prawnych wynikająca z sytuacji, z której wynika, że najbliższą położoną instalacją (poza granicami województwa, w którym odpady są wytwarzane) jest instalacja będącą własnością i pozostająca we władaniu jednego

z wykonawców – odwołującego. Nie sposób przyjąć, że podmiot – przedsiębiorca chcący uzyskać przedmiotowe zamówienie zobowiązany jest do korzystania z instalacji konkurenta (wykonawcy składającego ofertę w tym samym postępowaniu) na warunkach przez niego określonych. Swoboda działalności gospodarczej charakteryzuje się bowiem tym, że dany przedsiębiorca ma możliwość skorzystania z zasobów innego podmiotu niż tylko ten, który jest akurat w gestii odwołującego. Sytuacja taka daje zatem gwarancję uczciwej konkurencji i równego traktowania wykonawców.

Jednakże nie można nie zauważyć, że przepisy ustawy o odpadach zobowiązują wykonawcę do zachowania tzw. zasady bliskości. W ocenie Izby zasada ta daje możliwość usunięcia ww. kolizji jednakże przy wzorcu określonego zachowania charakteryzującego się tym, że jeżeli wykonawca zamierza skorzystać z innej instalacji niż instalacja konkurenta, to powinien wykazać, że instalacja, którą wskazał w ofercie faktycznie jest instalacją najbliższą położoną względem miejsca wytworzenia odpadów (zamawiającego) z uwzględnieniem okoliczności wynikających z ustawy o odpadach, tj., że inne instalacje bliżej położone (odwołujący wymienił je w odwołaniu, a zamawiający i przystępujący tej okoliczności nie zaprzeczyli) nie mogą być wykorzystane z uwagi na brak wolnych mocy przerobowych (wyjątek nr 3 – gdy każda z istniejących na obszarze danego województwa instalacji unieszkodliwiania odpadów nie ma wolnych mocy przerobowych (art. 20 ust. 6 zdanie drugie ustawy o odpadach).

Okoliczność, że zachodzą takie przesłanki powinny być wyjaśnione i uzasadnione (poparte stosownym materiałem dowodowym) przez wykonawcę (przystępującego). W ocenie Izby oznacza to, że wykonawca składający ofertę w postępowaniu zobligowany jest do udowodnienia zamawiającemu, że wszystkie instalacje położone bliżej miejsca wytwarzania odpadów nie są w stanie odebrać i przetworzyć masy odpadów przewidzianych w danym postępowaniu. Jeżeli taka okoliczność zostanie wykazana przez wykonawcę (np. przez oświadczenia złożone przez osoby uprawnione do składania takich oświadczeń)

to w oczywisty sposób połączone zostają normy ustawy Pzp (uczciwej konkurencji i równego traktowania wykonawców) oraz ustawy o odpadach (zasada bliskości).

Jak wynika z akt przedmiotowego postępowania, przystępujący przewidział unieszkodliwianie odpadów w Krakowie (województwo małopolskie) w odległości 254 km od miejsca wytwarzania odpadów, jednakże pominął jakże ważną z punktu widzenia ustawy

o odpadach zasadę bliskości, nie wykazując, że w instalacjach położonych bliżej,

tj.: w Katowicach – 176 km; w Ciepłólkowie - 181 km; w Dąbrowie Górniczej – 201 km;

w Chorzowie – 204 km – brak jest wolnych mocy przerobowych, co uzasadniałoby wskazanie instalacji w Krakowie.

Co równie istotne, na etapie rozprawy ani zamawiający, ani przystępujący takich dowodów nie złożyli.

Rekapitulując Izba stwierdziła, że zamawiający naruszył przepisy wskazane w zarzutach odwołania przez zaniechanie odrzucenia oferty wykonawcy przystępującego.

Biorąc pod uwagę powyższe, orzeczono jak w sentencji.

O kosztach postępowania orzeczono stosownie do wyniku sprawy na podstawie art. 575 ustawy Pzp oraz § 7 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 30 grudnia 2020 r. w sprawie szczegółowych rodzajów kosztów postępowania odwoławczego, ich rozliczania oraz wysokości i sposobu pobierania wpisu wysokości wpisu od odwołania (Dz. U. poz. 2437).

Przewodniczący:.....